

Jeg har ikke villet ſtemme for denne nu nys vedtagne Henſtilling af de Herrer, fordi jeg ikke onſter lige overfor diſſe Spørgsmaal at opmuntre Regeringen til at fare raſt paa, men til nøje at overveje og at ſaa lige ſaa begrundede Forſlag frem ſom dem, der er flere af i Nar: Vi kunne ſaa ſe Tiden an.

Formanden (Høgsbro): Jeg maa erkende, at der var givet Anledning til at komme ind paa diſſe Forhandlinger fra Finansudvalget, men jeg maa dog onſke, at man vilde begrænſe ſig, for at vi ikke her ſhulle komme til en Forhandling, ſom atter maa optages, naar vi komme til Finanslovens 3dje Behandling.

Ordføreren (Buſt): Jeg ſkal holde mig den ærede Formands Advarſel efterrettelig, men det er givet, at naar der er ſket en ſaadan Forandring paa dette Punkt med Udvalget, at vi eſter at Betænkningen, ſom er dateret den 16de Januar, nu forſt i Formiddags omdele Endringsforſlaget angaaende dette Andragende, mener jeg, at jeg ſhulder Tinget paa det Flertals Vegne i Finansudvalget, ſom har indtaget den forandrede Stilling, at antyde, hvad der har gjort, at vi have indtaget denne forandrede Stilling, og det var det, der gav mig Anledning til at komme med de Bemærkninger, ſom fuldt ud bleve bekræftede af den ærede ſidſte Taler. Den ærede ſidſte Taler maa abſolut paa et væſentligt Punkt have miſforſtaaet mig eller ikke hørt, hvad jeg udtalte, thi han sluttede med at lægge Forſamlingen alvorlig paa Sinde, at da der i Anmærningerne ſtaar Forſlag om tre Kirker og der om en ſjerde, nemlig Olagod, i ſin Tid er foreſlaaet Henviſning af Finansudvalget, og det alſaa er Ting, der ere klarede, turde han nok være med til at anbefale Tinget at tage dem med, og han opfordrede os til at gøre dette, naar vi kom til tredje Behandling. Men det var noget andet med dette ikke overvejede Andragende. Det ærede Medlem maa ikke have hørt mine Udtalelſer, thi jeg ſagde udtrykkelig, at naar vi henviſte dette Andragende om Hvenvad Kirke til Overvejelse, har dermed det Flertal, paa hvis Vegne jeg taler, ingenlunde villet ſige, at vi abſolut vilde opfordre Miniſteren til at bygge Kirken i Hvenvad og give 18,000 Kr. dertil af Statskaſſen. Nej, hvad vi ville, er netop, hvad det ærede Medlem førte ſaa stærkt Forſvar for, at naar vi senere ſhulle bygge Kirker i Midt-Veſtjylland, ville vi have en ſamlet Plan, ſaa at vi kunne ſe, hvad der forlangtes fra Regeringens Side, og hvor ſtor en Udgiſt der i det hele er Tale om.

Vi kunne da overveje, om vi ville gaa ind paa en Del af Planen, hvis vi ikke ville gaa ind paa alt, hvad Regeringen forlanger. Det ærede Medlem vil alſaa ſe, at han paa et væſentligt Punkt har fuldſtændig overhørt eller miſforſtaaet mine Udtalelſer. Jeg har ikke ſagt et Ord om, at vi ved denne Henviſning her i Tinget ſhulde forlange denne Kirke bygget. Tværtimod. Naar man ſer den Dato, ſom denne Betænkning har, var der den Gang Grunde til, at vi ſagde, at vi ikke vilde være med til at henviſe Andragendet om denne Kirke, men da der i Tiden fra den 16de Januar til nu er kommet nye Oplyſninger frem om Kirkeforholdene i det hele, og da vi ſaa de Kirker, ſom vare udfatte fra 2den til 3dje Behandling, og da netop ſpecielt det ærede Medlem mener, at vi nu ſhulle bevilge den Underſtøttelse, der er forlangt til Hvenvad Kirke, ſige vi, Flertallet i Udvalget: Naa ja, er den Klarhed kommen til Stede i Udvalget, at diſſe Stiftsmidler, der beſtaa af to Dele, ſom det ærede Medlem berørte, og hvis Oprindelse jeg ikke ſkal komme dybt ind paa, ere opbrugte, og det viſer ſig, at der ingen Penge er paa det Sted, hvorfra Pengene ſhulle tages til Kirken, ſan det ikke nytte at ſige, at Stiftsmidlerne ſhulle ſkyde til. Det er Grund for det ærede Medlem til at ſige, at naar der ingen flere Midler er, er han overbevist om, at der ikke er anden Vej at gaa, end at tage de fire Kirker, der foreligge, og give Tilſtød af Statskaſſen, men ſaa ſiger Flertallet: Naa ja, men ſaa maa vi ogſaa tage Henſyn til andre Andragender fra andre Egne end den, hvor de fire Kirker ligge. Derfor have vi ikke villet binde os til dette beſtemte Andragende, men ville have Forholdet underſøgt og ſe, hvorledes det finansielt ſtiller ſig, inden vi give os i Lag med den Kirke ogſaa. Naar der ikke er mere af Stiftsmidlerne, maa vi overveje, om vi ville bevilge Penge til Kirker hiſt og her. Saaledes er Situationen. Deri er det ærede Medlem ikke enig med mig, men jeg har ikke givet mig ud for i denne Sag at være Ordfører for det ærede Medlem, men kun for de Medlemmer, der have ſtillet Forſlaget angaaende Andragendet under Betænkningens Nr. 4. Jeg har netop af finansielle Henſyn ikke villet være med til hen i det blaa at bevilge det, men jeg vil forſt kunne overſe, hvad vi gaa ind til, og derfor er jeg med Glæde Ordfører for Flertallet i Udvalget, der foreſlaar Andragendet henviſt til Overvejelse, og vi være i Finansudvalget enige om, at jeg ſhulde motivere det, ſom jeg gjorde det i min første Udtalelſe, at vi ſhulde have at vide, hvad det vil koſte, og at vi ſaa forſt ville gaa til at bevilge yder-